

odvésti ministerstvu pro zásobování lidu. O množství koží, usní a obuvi, jež se má odvésti, rozhodne tato odborná komise s ohledem na rozsah jednotlivých podniků, co do koží a usní se zřeteltem na to, jak jednotlivými podniky dosud plněna byla povinnost hlášení a odvádění koží.

Odváděné kůže a usně musí býti prvé jakosti, obuv pak celokožená a bezvadného provedení.

§ 4.

Osoby, mající v zásobě kůže, usně nebo obuv, jsou povinny množství ve smyslu předchozího paragrafu jim uložené odvésti buď najednou nebo po měsíčních částech, dle příkazu ministerstva pro zásobování lidu.

Do té doby, než bude provedeno zjištění zásob v § 2 uvedené a určena kvota dle § 3 tohoto nařízení, jest povinen každý 30% týdenní výroby, po případě celkové zásoby rezervovati ministerstvu pro zásobování lidu.

Odprodej zjištěných zásob neosvobozuje v žádném případě od povinnosti, dodati plně kvotu dle § 3 uloženou.

§ 5.

Věci ministerstva pro zásobování lidu a Československé komise pro kůže a usně jest, bděti nad tím, aby jednotlivé firmy a podniky množství koží, usní a obuvi, určené dle § 3, skutečně včas odvedly. Osoby, jimž dozor ten bude svěřen, jsou oprávněny zjišťovati zásoby, nahlížeti do obchodních záznamů a vyslyšeti osoby v podniku zaměstnané a za tím účelem vstupovati do provozoven a skladů.

§ 6.

Kůže, usně a obuv, jež takto budou získány, sloužiti budou k tomu, aby spotřeba obuvi méně majetných tříd všech vrstev obyvatelstva mohla býti uhrazena za mírné ceny. Ministerstvu pro zásobování lidu přísluší stanoviti po slyšení zájemníků přejímací a prodejní ceny zboží, které jest mu ve smyslu předchozích ustanovení odvésti.

§ 7.

Dovoz koží surových jest volný. Při dovozu usní a obuvi nutno žádati prozatím o povolení dovozu: u instituce, povolující vývoz a dovoz tohoto zboží.

§ 8.

Vývoz koží surových z oblasti republiky Československé se zakazuje.

Vývoz usní a obuvi připouští se prozatím jenom určitou procentuelní částí celkové výroby s náležitým ohledem na zabezpečení domácí potřeby. Tento vývozní kontingent stanoví měsíčně instituce povolující vývoz a dovoz, jejíž usnesení podléhá schválení ministerstva obchodu.

Byla-li by ohrožena úhrada domácí potřeby, může ministerstvo obchodu k návrhu ministerstva

pro zásobování lidu zastaviti nebo omeziti dočasně vývoz hotových koží a obuvi.

§ 9.

Instituci povolující vývoz a dovoz jest povinen každý výrobce usní a obuvi (§ 8) do pátého dne každého měsíce v trojím stejnopisu oznámiti výrobu v předchozím měsíci a kontingent v uplynulém měsíci skutečně vyvezený. Tato instituce má právo, přesvědčiti se kdykoliv o správnosti zaslanych výkazů. Toto právo kontrolní omezuje se však na údaje zjišťující celkovou výrobu, celkový prodej v území Československé republiky a vývoz do cizozemsku. Jeden stejnopis tohoto oznámení zašle se ministerstvu pro zásobování lidu a druhý Československé vývozní a dovozní komisi.

§ 10.

Československá komise pro kůže a usně, jejíž působnost se vztahuje nyní na úkoly v tomto nařízení obsažené, má s urychlením připravovati a k příkazu súčastněných ministerstev provésti likvidaci své dosavadní činnosti.

§ 11.

Přestupky tohoto nařízení a spoluvina a podílnictví při nich podléhají trestu peněžité pokuty od 1000 do 20.000 československých korun a při okolnostech zvláště přitěžujících vězení do 6 měsíců.

Tresty tyto ukládají politické úřady I. stolice, ačli dle povahy skutku není tu činu trestného dle zákonníka trestního; pak je příslušným soud trestní.

V případech přestoupení § 2 a 4 propadají veškeré zásoby koží, usní a obuvi ve prospěch státu k dispozici ministerstva pro zásobování lidu. Při přestoupení ustanovení § 8 může mimo trestní následky ministerstvo pro zásobování lidu požadovati dle nařízení ze dne 24. března 1917, č. 131 ř. z., zásoby koží, usní a obuvi, při čemž kůže a usně budou přikázány k dalšímu spracování jiným podnikům.

§ 12.

Peněžité pokuty, uložené na základě tohoto nařízení a výtěžky za zboží propadlé ve prospěch státu dle téhož nařízení, jest odvésti fondu pro zlevnění oděvních potřeb ve prospěch nejméně majetných obyvatel, zřízenému nařízením vlády Československé republiky ze dne 22. července 1919, č. 413 Sb. z. a n.

§ 13.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. února 1919, č. 94 Sb. z. a n., se zrušuje. Současně se zrušují cenové soudy pro obuv (nařízení ministerstva obchodu ze dne 9. března 1917, č. 94 ř. z.)

§ 14.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provéstí je ukládá se ministru pro zásobování lidu v dohodě s ministrem obchodu a spravedlnosti. Jim přísluší také zrušiti neb omeziti přechodná ochranná opatření tohoto nařízení.

Habrman v. r.   Tusar v. r.
 Dr. Horáček v. r.
 Dr. Heidler v. r.,
 v zast. min. pro zás. lidu.
 Klofáč v. r.   Dr. Veselý v. r.
 Hampl v. r.   Staněk v. r.
 Dr. Franke v. r.

Čís. 524.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919

o úpravě cen elektrické energie a plynu.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, čís. 307 ř. z., a uherského zákona čl. LXIII z r. 1912 a čl. L z r. 1914, nařizuje se toto:

§ 1.

1. Dodavatelé elektrické energie nebo plynu, kteří jsou vázáni smlouvou o dodávce, uzavřenou před počátkem platnosti tohoto nařízení, mohou se domáhati zvýšení prodejních cen za energii nebo plyn smluvně stanovených, prokáží-li, že náklady na výrobu a rozvod elektrické energie nebo plynu zdražením limot, mzdy, služného, novými daněmi, dávkami a pod. vzrostly od doby, kdy byly mezi dodavatelem a odběratelem sjednány, měrou, která nemohla býti při uzavření smlouvy předvídána, a že trvalé zvýšení toto nemohou bez nepoměrné újmy podniku dodávajícího sami nésti.

2. Za stejných předpokladů mohou se dodavatelé domáhati zvýšení cen, stanovených dle úmluv, jimiž jsou vázáni proti osobám třetím (obcím a pod.) na dodržení určitých cenových mezí ve prospěch odběratelů.

§ 2.

1. Nedohodnou-li se strany samy o požadavcích dle § 1, pak jednáním o dohodu mezi nimi pověřuje se, ide-li o podniky, jichž rozsah nepřekročuje hranic politického okresu, zemský politický úřad, ide-li o podniky, jichž rozsah ide přes hranice politického okresu, ministerstvo veřejných prací neb k jeho poukazu některá ze zemských politických správ, místně příslušných.

Pokud ide o podniky náležející samosprávným korporacím, neb při nichž korporace samosprávné jsou kapitálově účastněny, budiž před zahájením jednání slyšen příslušný zemský výbor.

Pakli se nedocílí dohody, rozhodne o žádosti dodavatelově k jeho návrhu smírčí soud.

2. Tento rozhoduje se zřetelem na hospodářské poměry účastněných, zda, v jaké výši a na jakou dobu, jakož i od které doby mají býti ceny elektrické energie nebo plynu zvýšeny. Zvýšení cen nesmí sahati zpět před 1. květen 1919. Není-li den platnosti zvýšení cen určen, jest jim den rozhodnutí smírčího soudu.

3. Nález smírčího soudu pokládá se za část smlouvy na dodávku elektrické energie neb plynu. Z nálezu smírčího soudu připouští se pouze žaloba na jeho zrušení podle § 596 civ. řádu soudního. Před vydáním nálezu může smírčí soud naříditi zatímná opatření. (§ 378 a násl. ex. ř.)

§ 3.

Změní-li se podstatně podklady, na jejichž základě byla o cenách elektrické energie anebo plynu mezi stranami sjednána dohoda nebo vydán byl nález smírčího soudu, může se kterákoliv strana domáhati nového jednání o dohodě nebo vydání nového nálezu. (§ 2.)

§ 4.

1. Smírčí soud skládá se z předsedy a čtyř členů. Každá strana volí po dvou členech. Zvolení členové volí předsedu většinou hlasů; nemohou-li se o osobě jeho shodnouti, nebo není-li při volbě jeho většiny, určí předsedu ministerstvo veřejných prací nebo ku jeho poukazu zemská politická správa.

2. Pro řízení před smírčím soudem platí předpisy 4. odstavce VI. dílu civ. řádu soudního, a pro Slovensko 17. tit. článku I. z roku 1911 uh. zákona o civilním řádu soudním.

§ 5.

1. Použití tohoto nařízení nelze dohodou smluvních stran vyloučiti neb omeziti.

2. Příslušnost smírčího soudu a použití předpisů tohoto nařízení nevylučuje se tím, že před řádným soudem projednává se spor, související se zvýšením cen elektřiny nebo plynu.

3. Závisí-li od nálezu smírčího soudu zcela neb z části rozhodnutí sporu, musí řádný soud na návrh strany naříditi přerušeni řízení až do vynesení nálezu smírčího soudu.

§ 6.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho se pověřuje ministr veřejných prací v dohodě se účastněnými ministry.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r.   Staněk v. r.
 Klofáč v. r.   Hampl v. r.
 Dr. Heidler v. r.   Habrman v. r.
 Dr. Veselý v. r.   Dr. Winter v. r.
 Dr. Franke v. r.